

Visătorul

Visătorul

Iosif este vândut ca sclav
Geneza 37; 39:1-6

Iacov avea doisprezece fii, însă cel mai mult îl iubea pe Iosif. Lui i-a dat o haină specială, viu colorată. Frații lui Iosif erau invidioși pe el. Îl urau.

Iosif avea niște vise neobișnuite. „Am visat că legam snopii de grâu”, a spus el, „și snopii voștri s-au plecat înaintea snopului meu!” Frații lui Iosif l-au urât și mai mult.

Iosif a mai avut un vis. „Soarele, luna și unsprezece stele s-au plecat înaintea mea.” Tatăl și frații săi au bombănit. „Vrei să spui că tu vei domni peste noi?”

Într-o zi, frații lui Iosif erau pe câmp și păzeau oile. L-au văzut venind spre ei. Au plănuit să-l omoare și să pună capăt viselor sale.

„Ar fi greșit să-l omorâm pe fratele nostru”, a spus Ruben. „Să-l aruncăm în această fântână fără apă.” Așa că, i-au smuls haina specială și l-au aruncat în fântână.

S-au apropiat niște negustori ismaeliți. Ei mergeau spre Egipt. „Să-l dăm pe Iosif sclav ismaeliților!”, a sugerat Iuda. Așa că Iosif a fost vândut de frații săi pentru douăzeci de monede de argint.

Frații lui Iosif i-au înmuiat haina în sângele unei capre și i-au arătat-o lui Iacov. „Fiul meu este mort!”, a spus el plângând. Între timp, Iosif a fost dus în Egipt. Dar Dumnezeu a fost cu Iosif.

În Egipt, ismaeliții l-au vândut pe Iosif lui Potifar, unul dintre căpitaniii lui Faraon. Dumnezeu l-a binecuvântat acolo pe Iosif și i-a dat izbândă. Potifar l-a pus pe Iosif să aibă grijă de toată casa lui.

